

Melkveehouder Gerco Schopman: minder klachten met handschoenen

'Boer worden ondanks allergie'

Astma en eczeem, Gerco Schopman had er op jonge leeftijd veel last van. Zijn ouders besloten, niet zonder resultaat, diverse allergietesten bij hem te laten uitvoeren. „Hij bleek allergisch te zijn voor onder andere graspollen, huisstofmijt en voor koeien”, vertelt moeder Elly. Niet handig voor een melkveehouder in spe, maar toch besluit Gerco het bedrijf van zijn ouders voort te zetten.

Gerco Schopman zet een pink in het voerhek. Hij draagt handschoenen om jeuk te voorkomen.

Tekst: Geert vanden Biggelaar
Beeld: Ruth van Schriek

Een koe in de ligboxenstal in het Twentse Losser moet geïnsemineerd worden. Gerco Schopman (26) zet haar klaar in het voerhek. Tot zover een normale situatie voor een melkveehouder met een tochtige koe. Anders dan in een standaard situatie, draagt Gerco tussen de koeien handschoenen. „Ik kan zonder handschoenen wel even met de koeien werken, maar niet te lang”, vertelt hij. „Als ik een koe aanraak of als ik in contact kom met mest of hooi, beginnen mijn handen al vrij snel te jeuken. Met de handschoenen heb ik minder last.”

Astma en eczeem

Al vrij snel na de geboorte van Gerco, kreeg hij eczeem op zijn

huid. Reden voor zijn ouders om de dokter te bezoeken. Na allerlei testen, waaronder een allergietest voor landbouwhuisdieren, kwam de dokter met verklaringen voor Gerco's uitslag. „Gerco bleek allergisch te zijn voor onder andere huisstofmijt, graspollen en paarden, maar dus ook voor koeien”, aldus moeder Elly (57).

Medicijnen brachten daarna al vrij snel verlichting. „Toen ik eenmaal medicatie had, kon ik de stal wel in”, aldus Gerco. „Lang tussen de koeien verblijven, zat er alsnog niet in, want de dieren hadden nog steeds behoorlijk wat effect op mij. Koeien aanraken zorgde voor eczeem op mijn huid en in de stal lopen resulteerde alleen al in astmatische klachten.”

Hoe ernstig de gevolgen van de allergieën alsnog waren, bleek, toen Gerco als zesjarige met zijn vader en opa een manege bezocht. „Gerco kwam de manege binnen

en binnen een minuut stonden we weer buiten”, vertelt vader Harry (59). „Hij liep helemaal rood aan en kreeg dikke ogen. Het leek ons verstandiger om die manege voorlopig te mijden.”

Passie landbouwtechniek

Toch werkte Gerco ook in zijn jeugd al wat mee op de boerderij. „Onderhoud in de loods en werken op de trekker gingen ondanks mijn allergieën wel aardig, zolang ik maar niet in de buurt van de koeien kwam”, licht Gerco toe. „De trekker moest wel een dichte cabine hebben, want anders kreeg ik bijvoorbeeld bij het hooien te veel last van de graspollen. Ook met dichte cabine had ik wel last, maar ik deed het werk te graag om me daardoor te laten weerhouden. De verkoudheid die na de trekkerwerkzaamheden vaak volgde, nam ik voor lief.”

De passie voor landbouw en techniek zit bij Gerco in het bloed. Hij besloot daarom aan de HAS hogeschool te gaan studeren. In het eerste jaar van de opleiding dier- en veehouderij moest hij direct stage lopen op een veehouderij. „Eén van mijn stageadressen had melkkoeien en kippen. Ik had verwacht veel last van mijn allergieën te krijgen tussen het stof bij de kippen, maar dat viel verrassend genoeg erg mee”, zegt Gerco.

Nieuw medicijn

Omdat de allergieklachten wat afnamen, deed Gerco een nieuwe test. „Helaas concludeerde deze opnieuw dat de allergieën bestonden, maar ik kreeg wel een nieuw medicijn mee naar huis.” Dat medicijn testte Gerco, door tussen de koeien te werken, terwijl hij het medicijn had ingenomen. De resultaten van het nieuwe medicijn waren boven verwachting goed. Er ontstond nog steeds wat eczeem, wanneer Gerco met zijn huid in aanraking kwam met het vee, maar de astmatische klachten verdwenen vrijwel geheel. Daardoor stond de toekomstpittie 'melkveehouder' weer op een kier.

Voor de melkveehouderij in Losser leek tot dat moment niet veel toekomst. Gerco's zussen Marieke (30) en Aniek (28) hadden geen belangstelling voor de boerderij en Gerco zelf dacht na zijn studie aan de HAS en de master Agrotechnologie een technische landbouwfunctie te gaan bekleden. Na de universiteit ging hij inderdaad aan de slag bij een bedrijf dat voertehniek ont-

wikkelt. Hij werkt daar nu vier dagen in de week. De rest van de week helpt hij zijn vader op de boerderij.

Automatiseren

Inmiddels wil Gerco het bedrijf van zijn ouders overnemen. „Mijn vriendin Mirije (25), die ook dier- en veehouderij studeerde, ziet het werk met de koeien ook wel zitten”, zegt Gerco. „De techniek blijft mijn grote passie. Wanneer ik thuis aan het werk ben, voer ik onder andere de koeien. Ik wil in de toekomst ook graag investeren in techniek en automatisering. Nu melken we nog met een conventioneel systeem, maar wellicht komt daar in de toekomst verandering in. Ik vind melkrobots in ieder geval erg interessant.”

De allergie speelt tegenwoordig een kleinere rol in het werk van Schopman. „Met handschoenen aan, kan ik prima functioneren tussen de koeien. Dat betekent overigens niet dat de klachten helemaal over zijn”, aldus Gerco.

„Als ik bijvoorbeeld aan het werk ben tussen de koeien en ik heb toevallig jeuk in mijn gezicht, raken de handschoenen bij het krabben mijn huid. Op dat moment heb ik dan niet door dat ik mijn gezicht 'met koe besmet', maar de allergie versterkt na verloop van tijd wel de jeuk. Mijn allergie blijft natuurlijk een vervelende aangelegenheid, maar ik heb van mijn vader geleerd dat ook met een beperking prima te boeren is. Hij heeft al sinds zijn 24e suikerziekte, maar liet zich door die beperking ook niet uit het veld slaan.”

Verslaggever Geert van den Biggelaar aan de keukentafel bij de familie Schopman.

Bedrijfsgegevens

Harry (59), Elly (57) en Gerco (26) Schopman melken in het Twentse Losser 99 melkkoeien en hebben 70 stuks jongvee. Ondanks dat Gerco een koeiallergie heeft, neemt hij het bedrijf van zijn ouders over.

Datum: 25 januari 2017.
Tijd: 10.40 tot 12.30 uur.
Koffie: Allen met melk, 'een scheutje tot de roodkleur van een roodbonte koe bereikt is'.